

църковната борба, на която даваше импулс, както и въ реформаторскиѣ години за турската държава, презъ които не преставаше да иска човѣшки и граждански свободи, не се страхуваше да клейми терора на турската власть и да доказва, че е погрѣшенъ пѣтътъ, следванъ отъ нея за омиротворение на неспокойнитѣ народности. Той не е ималъ възможность да бѣде тъй краенъ и решителенъ, както задграничния печатъ, но въпрѣки това, сигурно, е допринесълъ повече отъ него за подготвяне почвата за нашето политическо освобождение.